

AUDYT ROZLICZAJĄCY UCZENIE SIĘ

Materiał został przygotowany w ramach projektu "Ministerstwa Uczące Się".
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Praktyka dotyczy ewolucji kryteriów audytów prowadzonych wobec holenderskich instytucji publicznych. Nowa, praktyka, stawia akcent na doskonalenie się (lub też brak poprawy) w czasie - a więc weryfikuje proces uczenia się organizacji.

Organizacje audytu muszą być bardzo precyzyjne co do kryteriów według których oceniają i norm do których odnoszą ocenianą instytucję. Tradycyjnie CoA (Court of Audit) zapisywał w bazie danych wszystkie kryteria i normy używane w prowadzonych przez siebie kontrolach. Po 14 latach okazało się, że jest ich ponad 3 tysiące. Ta wieloznaczność tworzyła problemy zarówno w samym CoA jak i przede wszystkim powodowała nieporozumienia i konflikty w relacjach z audytowanymi organizacjami. Zróżnicowanie kryteriów zmusiło kierownictwo do zunifikowania i uproszczenia podejścia. Obecnie CoA, w polu oceny wyników polityk publicznych, weryfikuje trzy kluczowe aspekty: koszty, liczbę i szerokość grupy beneficjentów działań publicznych, organizacyjną zdolność do uczenia się.

CoA jeśli widzi konkretny problem w odniesieniu do danej polityki, i problem ten powtarza się przez co najmniej 2 - 3 lata, wtedy uruchamia kontrolę by sprawdzić czy jest to skutek słabego organizacyjnego uczenia się (uporczywego powtarzania tych samych błędów), czy też wynika to z natury skomplikowanego problemu będącego przedmiotem danej polityki. Innym impulsem dla badania organizacyjnego uczenia się są porównania analogicznych programów - jeśli jeden z nich działa słabiej CoA sprawdza, czy menedżerowie wyciągają wnioski i uczą się od innych programów czy też operują w izolacji. Same pytania weryfikujące jakość procesu uczenia się pokrywają się z metodyką MUS (choć sposób ich formułowania ma charakter bardziej rozliczeniowy).

CoA nazywa ten rodzaj kontroli "accountability for learning" (odpowiedzialność za uczenie się).

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Patrząc z perspektywy kontrolowanej organizacji, praktykę można umiejscowić w polu Relacji z Otoczeniem. Praktyka wpływa na Impulsy, Wiedzę, a pośrednio na Adaptację kontrolowanej organizacji.

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Praktyka jest rozwiązaniem systemowym, zewnętrznym dla polskich ministerstw (jeśli spojrzymy na to z perspektywy NIK). Można jednak pomyśleć o niej z innej perspektywy - jako strategii stosowanej przez wewnętrzne komórki audytowe danego ministerstwa.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

Unikalną wartością praktyki jest jej filozofia przesuwająca akcent z bieżącego rozliczania na rozliczanie z postępów, a więc w perspektywie czasowej (rozliczanie z uczenia się).

Praktykę należy chyba jednak potraktować bardziej jako inspirację do określonego sposobu myślenia, patrzenia na skuteczność uczenia się, niż jako technikę którą należałoby wdrożyć w konkretnym departamencie.

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Olejniczak K. (2012) "Doświadczenia administracji holenderskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

Źródła

Wywiady MUS – Haga 2012

Załączniki

brak